R4749

INTERESTING QUESTIONS

ஆவலை எழுப்பும் கேள்விகள்

சபையிலும் வீட்டிலும் ஸ்திரீயின் நிலைமை

கேள்வி: பரிசுத்த பவுல் பழங்கால பாத்திரவான்களை (Ancient worthies) குறிப்பிடும்போது, வேசி ராகாப்பை (எபிரேயர் 11) தவிர வேறு பெண்களை குறிப்பிடப்படவில்லை என்ற உண்மையின் கருத்தில், எப்படி பெண்கள் சரிசமமான வாய்ப்பை புது சிருஷ்டியின் ஓட்டத்திலும் “பரம அழைப்பின்” பரிசிலும் பெற முடியும்?

பதில்: பெண்களுக்கு எதிராக பாகுபாடு காண்பிக்கிற வேத வாக்கியங்களில் எந்த இடத்தையும் நாம் பார்க்கத் தவறுகிறோம். அவர்கள் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராக இருக்கும் வாய்ப்பை பெற்றிருக்கிறார்கள். அதில் பால் இனம், நிறம் மற்றும் இனம் என்ற வேறுபாடு இல்லை.

வேத வாக்கியங்களில் பெண்களுக்கு எதிராக எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. கர்த்தர் தம்முடைய காரியங்களில் சபையின் வாயாக இருக்கும்படி புருஷர்களை தெரிந்தெடுக்கிறார். இந்த காரியத்தில் கர்த்தருடைய சித்தத்தை கேள்வி கேட்க யாருக்கும் உரிமையில்லை. அவர் அறுபது வயது மனிதர்களை அல்லது வாலிபர்களை அல்லது பெண்களில் குறிப்பிட்ட வயது உள்ளவர்களை தெரிந்து கொள்ளுவதோ அல்லது எந்த பெண்ணையும் தெரிந்து கொள்ளாதிருப்பதோ அவரது சித்தம். தேவன் அவரது சொந்த விருப்பம் என்னவோ அதை செய்வார். ஆனால் அவர் அப்படி தெரிந்தெடுப்பதற்கான காரணத்தை நாம் பார்க்க முடியும். பெண் சபைக்கு அடையாளமாகவும் புருஷன் சபையின் தலைக்கு அடையாளமாகவும் இருக்கிறார்கள். சபையில் பெண்கள் போதகராக இருக்கக்கூடாது என்றும், ஆனால் புருஷர்கள் போதகராக இருக்க வேண்டும் என்றும் நாம் அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்.

வேத வாக்கியங்களை விட்டு வெளியில் கூட, மானிட காரியங்களில் பெண்களின் நலன் ஆபத்தில் இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏனெனில் ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு மனிதனின் சகோதரியாகவோ அல்லது தாயாகவோ அல்லது மகளாகவோ இருக்கிறாள். ஆகையால் இரு பாலாருமே நெருங்கிய உறவு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஓட்டுப்போட முழு குடும்பமும் செல்ல வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆனால் புருஷன் குடும்பத்தை பிரதிநித்துவப்படுத்துகிறான். இப்படியாக ஒரு பட்டணத்தில் ஒரு நகரத்தில், ஒரு நாட்டிலும் என்ன நடந்தாலும் அதில் பங்கு பெறுகிறார்கள்.

இல்லையென்றால் உண்மையிலேயே ஒரு திருப்தியற்ற நிலைமையை நாம் யூகிக்கக்கூடும். அது மனிதனுடைய இயல்பான தன்மையை இழந்ததைக் குறிக்கும். இன்னொரு வழியில் பெண்ணின் பங்கை அலட்சியம் பண்ணுவதைக் குறிக்கும். அப்போஸ்தலர் பெண்ணின் அதிகார வரம்பை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார். மகன் தன்னை மதிக்கவில்லை என்றால் அந்த தாயானவள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். அவன் குழந்தையாக, வாலிபனாக இருந்த காலங்களில் அவளுடனேயே இருந்தான். இந்த காலம் முழுவதும் அவன் அவளிடம் மரியாதையை பெறும்படி கட்டளையிடவில்லை என்றால், அவள் தான் குறை கூறப்பட வேண்டும்.

பெண்கள் இந்த காரியங்களில் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்றால் பெண்களுக்கே அது கேடாக முடியும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தங்களுக்கு வீட்டில் கடமை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். எந்த ஒரு விதிக்கும் விதி விலக்குகள் உண்டு. எனக்கு சீக்கிரத்தில் உண்மை தெரியவந்திருந்தால், நான் எப்படி ஒரு நல்ல தகப்பனாக ஒரு சிறந்த தாயாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்திருப்பேன் என்று கிறிஸ்தவ பெற்றோர்கள் எங்களிடத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்; ஒரு பெற்றோராக எங்களது பொறுப்புகள் என்ன என்பதையும் ஒரு குழந்தைக்கான சரியான பயிற்சி என்ன என்பதையும் குறித்து நாங்கள் போதிக்கப்படவில்லை. ஒரு தாய் என்னிடம் கூறியதாவது: “எனது பிள்ளைகள் குழந்தைகளாக இருந்த போது, பணம் சம்பாதிப்பதையே நான் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். இதைச் செய்ய நான் என் கணவரிடம் அடிமைப்பட்டிருந்தேன். கொஞ்சம் பணம் கிடைத்த போது, என்னுடைய பிள்ளைகளை சரியானபடி பயிற்றுவிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிட்டேன். அவர்களை வேறு மாதிரியாக பயிற்றுவித்திருந்தால், நடைமுறையில் நான் அவர்களை கொல்ல வேண்டியிருக்கும்.” நாங்கள் கூறினதாவது: “ஆம், இந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில், நாம் குழந்தைகள் மேல் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருந்து அவர்களை சரியான நிலைமைக்கு கொண்டு வருவதற்கு பலவந்தம் பண்ணாமல் உதாரணம் மற்றும் கட்டளையினால் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.” நீ உன்னுடைய கருத்தை அவர்களிடம் பலவந்தப்படுத்த முயற்சித்தால், அவர்களை எதிர்க்கிறவர்களாக்கும்படி செய்யும்.

அவள் சொன்ன ஒரு செய்தி, அவள் திருமணத்திற்கு பிடிவாதமாக எதிர்ப்பு தெரிவித்தது, நாங்கள் அவளிடம் கூறினதாவது: இது அவர்களை எதிர்ப்பின் உச்ச நிலைக்கு கொண்டு செல்வதாக இருக்கும். அவர்கள் ஆண் / பெண் நண்பர்களைப் பெற அனுமதித்து தனது புத்திமதி முதலானவைகளை கேட்க தம்மிடம் வரும்படி செய்திருக்கலாம். ஆனால் அதை அவள் செய்யவில்லை. அதன் பலன் ஒரு மகள் ஒரு மனிதனை திருமணம் செய்து பிறகு அவன் சிறைக்குச் சென்றான். பிறகு அவள் சாதாரண படிப்பை எடுத்து படித்து மற்றவர்களுடன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறாள்.

எல்லாவற்றையும் சோதித்துப்பார்த்தல்

கேள்வி: “எல்லாவற்றையும் சோதித்து பார்த்து நலமானதைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்கிற இந்த வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்பதை தயவுகூர்ந்து விளக்க முடியுமா? (1தெசலோனிக்கேயர் 5:21)

பதில்: எல்லாவற்றையும் சோதித்துப்பார்த்தல் என்பது அவைகளை சோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது. இந்த வார்த்தைகளை எல்லா காரியங்களிலும் நாம் பரந்த அளவில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, அது அபத்தமாக இருக்கும். நாம் பரந்த அளவில் எல்லாவற்றையும் சோதனை செய்ய நமக்கு நேரம் இருக்காது. உதாரணத்திற்கு விளம்பரம் பண்ணும் உணவுகள், சிற்றுண்டி முதலியவைகளை சோதித்துபார்க்க நமக்கு நேரம் இல்லை. அப்படி செய்வது ஞானமாகவும் இருக்காது. இது அப்போஸ்தலருடைய நோக்கமல்ல. பிறகு அவர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார்? வேத வாக்கியங்களில் சோதித்துப் பார்க்கச் சொல்லுகிறதா? இல்லை. ஏனெனில் அவர் இதை எழுதின சமயத்தில் வேத வாக்கியங்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் பல்வேறு புத்தகங்கள் அந்த கால சபையினர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலையில் இருந்தன. காரியங்களை

சோதித்துப்பார்ப்பதற்கு வேத வாக்கியங்களைக் காட்டிலும் நன்கு வழி நடத்த அல்லது திட்ட அளவு வேறு எதுவும் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரை அப்போஸ்தலர் இது எதையும் மனதில் வைத்திருக்க மாட்டார் என்று நம்புகிறோம். உங்களது அறிவை, தீர்மானத்தை எல்லா காரியத்தைக் குறித்தும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் கூறுவதாக தெரிகிறது.

கர்த்தர் தம்முடைய பிள்ளைகளை ஒரு குதிரையை ஒரு கடிவாளத்தினாலும், ஒரு கப்பலை சுக்கானாலும் வழி நடதத்துவது போல வழி நடத்த விரும்பவில்லை. அவர்கள் வேத வாக்கியங்கள் மூலமாக மாத்திரமல்ல, வாழ்க்கையில் அவர்களது அனுபவம் மற்றும் அவருடைய கிருபையின் மூலமாக தீர்மானிக்க, முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். நமது அனுதின வாழ்க்கையின் மூலம் தேவனைப் பற்றிய சில பாடங்களை நாம் கற்று வருகிறோம் அல்லது நாம் அப்படி செய்ய வேண்டும். சில நடத்தைகள் தீமை பயக்கும் என்பதை அறிந்தால் இந்த அனுபவம் மூலமாக நாம் அனுகூலம் அடைய வேண்டும். நாம் தவறு செய்தால் கூட அதன் மூலமாகவும் கூட நாம் அனுகூலம் அடைய வேண்டும். நாம் சில ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றால் கூட அதன் மூலம் அனுகூலம் அடைய வேண்டும். நாம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிற காரியங்களை செய்வது குறித்து நாம் ஊசலாடாமல் இயேசு கூறுவது போல நாம் “செல்லும் செலவை கணக்குப்” பார்க்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் தேவ கிருபையினாலும் அனுபவம் மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தையினாலும் தேவனுடைய சித்தத்தை அறியும்படி நாடுவதற்கு நாம் அறிவினால் வழி நடத்தப்பட வேண்டும். ஆகையால் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தையை நமது புரிந்து கொள்ளுதலின்படி தேவனுடைய ஜனங்களை நியாயமானவர்களாக, அறிவுடைய ஜனங்களாக இருந்து அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அல்லது நிராகரித்தாலும் அவர்களது சிறந்த தீர்ப்பை பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு விளக்கத்தை கொடுத்தல்: ஆதி சபைக்கு வந்திருந்தவர்களிடம் அவர்கள் வேதாகமத்தை பெறுவதற்கு முன்பு, வேத வாக்கியங்களை பெறுவதற்கு முன்பு அவர்களிடம் யாராவது, “உங்கள் தேவன் அவரது சிருஷ்டிகளில் ஆயிரம் பேர்களில் தொள்ளாயிரத்து தொண்ணுற்று ஒன்பது பேரை நித்திய ஆக்கினையில் போட நோக்கங்கொண்டிருந்தார். இது தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதல்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

இந்த நபர் அப்படிப்பட்ட போதனைகளை மறுத்து, தேவனைப் பற்றி சபை அறிந்திருந்ததற்கு மாறாக இருக்கிறது என்று கூற வேண்டும்.

யாராவது இன்னொருவரின் குணலட்சணத்தைப் பற்றி தரக்குறைவாக நம்மிடம் கூறினால் வேத வாக்கியங்களின் முறைமையின்படி நிரூபிக்கப்பட்டால் ஒழிய அதை மறுதலித்து கேட்க மறுக்க வேண்டும். இது குறித்து நாம் காலத்தை வீணாகக் கூடாது. அது நம்மீது திணிக்கப்படும் வரை நாம் தரக்குறைவானது எதுவும் இல்லை என்று நம்ப வேண்டும். சொல்லப்படுகிறதை எல்லாம் சரியானபடி ஆராயாமல் தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. வேதவாக்கியங்கள் மூலமாக ஆதரிக்கப்படுகிறவைகளை நல்ல தீர்ப்பை பயன்படுத்தி நாம் கேள்விப்படுகிறவைகளை நாம் சோதிக்க வேண்டும். முடிவாக அவர்கள் கேள்விப்படுகிறவைகளை தெய்வீக வார்த்தைகளினால் சோதிக்கும் போது, பரிசுத்த ஆவிக்கு இசைவாயிருக்கிற அனைத்தையும் நாம் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; இந்த சோதனைக்கு நிற்காத எதையும் நாம் உடனே நிராகரிக்க வேண்டும்.

கேள்வி : “ஜாதி ஜாதிக்குத் தீமை பரப்பும், பூமியின் எல்லைகளிலிருந்து மகா புசல் எழும்பும் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (எரேமியா 25:32) இந்த வேத வசனத்தின் பொருளை நம்மிடம் கேட்கிறார்.

பதில் : எல்லை என்ற வார்த்தையை பொதுவாக நாம் வெளிபாகங்களை குறிப்பதாக நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அது சொல்லர்த்தமாக புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். இன்னொரு யோசனை என்னவென்றால் சமுத்திரத்திற்கு அருகேயுள்ள “சமூகத்தின்” பகுதியை குறிக்கலாம். சமுத்திரம் என்பது “சமூகத்தை” ஊடுருவ தயாராக இருக்கக்கூடிய திரளானவர்களைக் குறிக்கலாம். ஆகையால் அது சமூகத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒழுங்கற்ற சக்தியை குறிப்பிடலாம் என்று நாங்கள் கூறுகிறோம்.

தற்போது கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் நாடுகளுக்கிடையேயான தகவல் தொடர்பு மிகவும் எளிமையான காரியமாக இருக்கிறது. பொதுவாக ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கும்படி நடைமுறையில் ஒருங்கிணைக்கும்படி கர்த்தர் ராஜ்யத்தை சேர்த்தே கொண்டு வருகிறார். ஒரு பகுதி பாதிப்படையும் போது மற்ற பகுதியிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. சில காலத்திற்கு முன்பு ஒரு பேங்க்கின் தோல்வி இன்னொரு பகுதியில் உள்ள ஒரு பேங்க்கை பாதிக்காமல் இருந்தது. இந்த யுக முடிவில் வரவேண்டிய மகா கண்டுபிடிப்புகள் அதி சீக்கிர தகவல் தொடர்பையும் தேசங்களின் அறிவொளியையும் ஏற்படுத்த உதவுகின்றன.

கேள்வி: ஏன் அப்போஸ்தலர் பவுல், விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பை கிறிஸ்தவ கிருபைகளுடன் ஒன்று சேர்க்கிறார்?

பதில்: விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு கிறிஸ்தவ கிருபைகளோடு சரியானபடி இணைக்கப்படுகிறது. சபையானது அன்பின் ஆவியில் பங்கு பெறுவதற்கு முன்பே கூட விசுவாசத்தை பெற்றிருந்தது என்பதை அப்போஸ்தலர் மனதில் கொண்டிருக்கலாம் என்று நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். பின்னர் “விசுவாச கிரியை” என்பது, வெறும் விசுவாசக் கிரியையாக இராமல் “அன்பின் பிரயாசமாக” ஆகிறது. அவர்கள் “நம்பிக்கையின் பொறுமையையும்” பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களது பரிசை உடனே பெறவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து சென்று தங்களது பரிசுக்காக காத்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து செல்ல நம்பிக்கையின் பொறுமை அவசியமாக இருந்தது. கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேறுதலில் விசுவாசத்தின் கிரியையும் அன்பின் பிரயாசமும் அவைகளின் பரிசை சந்திக்கும் வரை தொடர்வது அவசியமாக இருக்கிறது. இவையெல்லாம் எல்லா வழிகளிலும் இணைக்கப் -பட்டிருப்பதை நாம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

கேள்வி: “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மைத் தமது நித்திய மகிமைக்கு அழைத்தவராயிருக்கிற சகல கிருபையும் பொருந்திய தேவன் தாமே கொஞ்ச காலம் பாடனுபவிக்கிற உங்களைச் சீர்ப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி, பலப்படுத்தி நிலை நிறுத்துவராக.” (1பேதுரு 5:16) இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பூரண நிலைமையை நாம் எப்பொழுதும் அடைவோம்?

பதில்: அவருடைய பிள்ளைகள் பாடுகளினால் பூரணப்படுத்தப்பட்ட பின்பு தேவன் அவர்களை சீர்ப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி, பலப்படுத்தி நிறைநிறுத்துவார் என்று நாம் நினைக்கும்படி வசனத்தின் அமைப்பு நம்மை வழிநடத்துகிறது என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். நாம் அனைவரின் கிறிஸ்தவ அனுபவங்களிலும் இந்த பாடுகள் கொஞ்ச காலம் எடுத்துக்கொள்ளும். நாம் கொஞ்ச காலம் பாடு அனுபவித்த பிறகு, நாம் பாடு இல்லாத இடம் கிடைக்கும் என்பது இதற்கு அர்த்தமல்ல. மிகவும் உயர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் முன்னேறுவதற்கு ஏற்ப பாடுகளை அனுபவித்தார்கள். நம்முடைய கர்த்தருடனும் இப்படியே இருந்தது. அவர் தமது வாழ்க்கையின் கடைசி பகுதியில் பெரும்பாலும் பாடுகளையே அனுபவித்தார். மொத்தத்தில் நாம் பூரண அன்பின் குறியீட்டை அடையும் வரை தொடர்ந்து முன்னேறும் வரை, இந்த பாடுகளால் நாம் பூரணப்படுத்தப்படுவோம். தற்கால வாழ்க்கையின் சகல அனுபவங்களிலும் பாடுகள் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். நாம் கொஞ்ச காலம் பாடனுபவித்தப்பிறகு (இப்படியாக

பூரணமாக்கப்பட்ட பிறகு) அவர் நம்மை "பலப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி நிலைநிறுத்துவார்." நாம் உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்தை அடையும்வரை நாம் பூரணம் அடைய மாட்டோம் என்பதை நாம் அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

கேள்வி: ஏன் ஒரு ஆடு நமது கர்த்தரை அடையாளப்படுத்த பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்?

பதில் : சில எடுத்துக்காட்டுகளில் நமது கர்த்தர், அவரது குணலட்சணத்தை குறித்து சிங்கத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகிறார். அவர் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாக, அந்த கோத்திரத்தின் பலமுள்ளவராக இருக்கிறார். சிங்கத்தின் அனைத்து விதமான குணங்களையும் அவர் பெற்றிருந்தார் என்று முடிவுக்கு வரக்கூடாது. அவர் ஆட்டின் குணங்களாகிய சாந்தம், தயவு, சந்தேகப்படாதிருத்தல் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தினார். இந்த விதமாக ஆடு நமது ஆண்டவரை அடையாளப்படுத்தியது. "அவர் அடிக்கப்படும்படி கொண்டு போகப்படுகிற ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போலவும், தன்னை மயிர் கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டைப்போலவும், அவர் தம்முடைய வாயைத் திறவாதிருந்தார்." (ஏசாயா 53:7)

கேள்வி: "இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி." இந்த சொற்றொடரை ஏன் யோவான் பயன்படுத்துகிறார்? இந்த சொற்றொடரில் இதோ என்கிற வார்த்தையின் கருத்து என்ன?

பதில்: யோவான் இந்த கூற்றை கூறியபோது, அதை கேட்டவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை கொடுத்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் ஏதுமில்லை. அவர் என்ன பொருளில் கூறினார் என்பதை அவர்கள் அறிய முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்றும், பெரிய தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் என்றும் நமது கர்த்தர் கூறினார். அவர் தீர்க்கதரிசனமாக பேசினார். கவனி, பார், இதோ என்ற வார்த்தைகள் உலகத்தின் பாவத்தை நீக்குகிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியை குறிப்பிட்டன. எந்த பொருளில் இயேசு தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக இருந்தார் என்பதை யோவான் அறியவில்லை. யூதர்கள் நிழலான பலிகளை வருடந்தோறும் செலுத்தி வந்தனர். ஆனால் அதன் அர்த்தம் என்ன என்பதைக் குறித்து சிறிய எண்ணம் கூட இல்லை. எந்த யூதனும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் "அறிந்தார்களானால் மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறைந்திருக்கமாட்டார்களே."

"இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி" என்று இயேசுவைக் குறித்த ஒரு அறிவிப்பை யோவான் கொடுத்தபிறகு, அவரது சீஷர்களில் இரண்டு பேர் இயேசுவையும் அவர் எங்கே வாழ்ந்தார் என்பதையும் தேடி அவரது சீஷர்களானார்கள் என்று நாம் வேத வாக்கியங்களில் வாசிக்கிறோம். யோவான் சீர்திருத்தவாதியாக இருந்ததால் அவர்கள் அவருடனே இருந்தார்கள். யோவானை விட பெரியவர் இருக்கிறார், அவரது பாத ரட்சையின் வாரை அவிழ்ப்பதற்கும் அவர் பாத்திரன் அல்ல என்று யோவான் கூறியபொழுது, அப்படிப்பட்ட மகா பெரியவர் யார் என்பதைக் குறித்து அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆகையால் அதை அவர்கள் கவனத்தில் வைத்திருந்தார்கள். இந்த நற்பண்புகள் கொண்ட, அங்கீகரிக்கப்படாதவர், ஒப்பற்றவர் ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்குகிறவர் யார் என்பதை அவர்கள் அறிய ஆரம்பித்தார்கள். அவைகள் யோவானுடைய வெறும் வார்த்தைகளாக இருந்தாலும், அவரை கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசியாக நம்பினார்கள். இயேசு தேவ ஆட்டுக்குட்டி, யோவானைக் காட்டிலும் பெரியவர். இந்த தகவலை அவர்கள் பெற்றவுடனேயே, யோவானை விட்டு, இயேசுவின் சீஷர்களானார்கள். யோவானின் மற்ற சீஷர்கள் இதை அதிகமாக உணர்ந்து கொள்ளாததால் யோவானுடனே இருந்தார்கள். ஒருவேளை யோவானின் மரணத்திற்கு பிறகு இவர்கள் இயேசுவின் சீஷர்களாகியிருப்பார்கள்.

அது வருடத்தின் பஸ்கா காலமாக, பஸ்கா ஆட்டை கொல்லும் காலமாக இருந்திருந்தால் யோவானின் வார்த்தைகளை பஸ்கா ஆட்டிற்கு ஒரு குறிப்பாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அது வருடத்தின் முடிவின் காலமாக, கர்த்தரின் பிறந்தநாளின் காலமாக அக்டோபர் மாதமாக இருந்தது. நமது கர்த்தரின் ஊழியம் மூன்றரை வருட காலப்பகுதி என்பதும், அவர் பஸ்கா சமயத்தில் சிலுவையிலறையப்பட்டார் என்பதும் அவர் தம்மை யோர்தானில் ஒப்புக்கொடுத்த போது அவர் முப்பது வயதுடையவராயிருந்தார் என்பதும் தெளிவான ரூபகாரம் உடையதாக இருக்கிறது.

" தேவனுடைய சுதந்தரர்"

கேள்வி: "தேவனுடைய சுதந்தரர்" என்ற சொற்றொடருக்கு என்ன பொருள்?

பதில் : சுதந்தரர் என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு சாதாரணமாகவோ பொதுவாகவோ பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. நாம் தேவனுடைய சுதந்தரரும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தருமாய் இருக்கிறோம் என்பது தேவன் நமக்கு பெரிய பரிசை வைத்திருக்கிறார் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாசனத்தின் மூலமாக இந்த பரிசை அவர் கொடுக்கவில்லை. சொத்துக்கள் பெரும்பாலும் சாசனம் அல்லது உயில் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த பரிசை பெறுவதற்கு மரண சாசனம் எழுதி வைத்தவர் மரிக்க வேண்டும்.

காப்பீட்டு திட்டத்தில், உயிர் காப்பீட்டுத் திட்டம் மற்றும் நன்கொடை திட்டம் என்று பல்வேறு திட்டங்கள் உள்ளன. இந்த காரியத்தில் தேவன் நமக்கு தெய்வீக சுபாவத்தையும் ராஜ்யத்தின் மகிமையையும் கொடுப்பதற்காக வைத்திருக்கிறார். முதலாவது, தனது குமாரன் குறிப்பிட்ட கீழ்ப்படிதலைக் காண்பித்தால் அவைகளை அவருக்கு கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். இந்த கீழ்ப்படிதலினால் தேவன் மிகவும் மேலாக அவரை உயர்த்தியிருக்கிறார். அவரது வாக்குத்தத்தத்தின்படி நாமும் மரணபரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தால் நாமும் இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தராவோம்.

மற்ற விஷயத்தில், சாசனம் எழுதியவரின் மரணத்தைக் குறித்து பேசப்படுகிறது, இயேசு மானிட ஜீவனையும் உயிர்த்தெழுதலையும் கொடுப்பதற்காக வைத்திருக்கிறார். அவர் மனிதனாக இருக்கும் போது அவருக்கே இப்படிப்பட்ட ஜீவன் தேவைப்பட்டது. ஆனால் பிதாவினுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து தமது மானிட ஜீவனைக் கொடுத்தார். இந்த சொத்தின் உயில் அல்லது சாசனம் எழுதுகிறவராக அதை செய்தார். நித்திய ஜீவனுக்கான இந்த உரிமைகள் சட்டப் பூர்வமாக அவருடையதாக இருந்தது. அதை அவர் பறிமுதல்செய்யப்படவோ, மாற்றப்படவோ இடங்கொடுக்காமல் அவைகளை பராமரித்தார். அவர் ஜீவனை கொடுக்கவோ அதை திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளவோ அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கூறினார்.